Solemnitatea instalării d-lui Dinu Simian, Rezident Regal al ţinutului Nistru

(Urmare din pag. 7-a)

Cuvântarea d-lui M. Ghelmegeanu, ministrul lucrărilor publice şi al comunicaţiilor

D. M. GHELMEGEANU, luând cuvântul a spus următoarele:

D. ministru de interne, în exprimarea căruia am văzut pe însuşi bunul Dumnezeu, a binevoit să-şi reverse luminos de astăzi, a arătat ce aşteaptă Majestatea Sa Regele şi guvernul Ţării dela aplicarea reformei administrative în cadrul noilor ţinuturi.

Imi daţi voe ca, călcând peste obiceiul basarabean, care nu admite să vorbeşti prea mult de persoane, şi jignind în acelaş timp şi modestia bine cunoscută a d-lui rezident regal Dinu Simian, îmi iau permisia, cu învoirea dv., să spun câteva cuvinte despre persoana d-sale.

Ascultând programul pe care l-a enunţat în noua sa calitate, rostit cu acea căldură sufletească — eu îl ştiam al oltenilor; acum constat că d-sa este şi de origină ardeleană şi deci adaug: şi cu acea dârzenie bine cunoscută a ardelenilor — am recunoscut în amicul meu, d. Dinu Simian, cele trei calităţi de care dat totdeauna dovadă.

El este mai presus de toate un luptător, un organizator şi un gospodar. Viaţa nu a cunoscut-o numai din cărţi şi nici numai din depărtarea unui turn de fileş a biroului de studii; viaţa a trăit-o aşa cum o trăesc toţi oamenii care au în ei chemarea de a lupta pentru binele public. A trăit luptând în toate împrejurările, a trăit arătând la fiecare pas energia de care este capabil. Nu a fost un mandarin beneficiar.

Ca orice adevărat comandant a pornit de jos, dela gradul de soldat, având meritul de a purta o ranită sa şi bastonul de general. Cred că în mediul basarabean, pe care-l cunosc întru cât-va, fiindcă cincisprezece ani din cei mai frumoşi ai vieţii mele am consacrat luptând într'un chinut al acestei provincii, cred că această calitate de luptător va fi apreciată mai cu deosebire în Basarabia, unde oamenii dau vieţii un înţeles serios şi adânc, şi putea spune uneori chiar tragic.

Nicăeri mai mult decât în Basarabia nu s'a dovedit acea rezistenţă şi persistenţă în credinţă, care face cinste bărbaţilor basarabeni, şi acea intransigenţă care dovedeşte convingeri adânci.

In acest mediu basarabean de virtuţi reale, de o modestie bine cunoscută, d. rezident regal Dinu Simian, vechi luptător — ca să întrebuinţez o expresie basarabeană — pe ogorul public, va găsi aprecierea ouvenită, care preciere va spori atunci când îl veţi vedea la fapte.

Ca luptător, d. Dinu Simian a avut şi are această virtute deosebită, că nu luptă decât atunci când trebue, când este convins; căci lupta cea adevărată se dă cu pasiune.

Aceasta, domnii mei, este deosebirea între luptători şi mercenari. Mercenarii luptă din obişnuinţă, uneori şi din interes; luptătorii numai pentru o credinţă şi numai în acele împrejurări când chemări de interes public le strânesc pasiunea, fără care nu este luptă adevărată.

Ca organizator, rezidentul regal al ţinutului Nistru a dat dovadă de calităţile sale în varii împrejurări. Ştie că viaţa şi lupta şi acţiunea nu se sfârşesc niciodată, când este vorba de o naţiune. Ea îmbracă numai forme diferite, deşi de cele mai multe ori fiecare rămâne credincios acelor scopuri ale tinereţii lui, care au făcut idealul în viaţa unui om.

Dar este fără îndoială că după 8 Februarie viaţa publică în România a căpătat o formă nouă. Această formă mai ales în mediul basarabean poate să creeze unele rezerve pe alocuri, unele strângeri de inimă, căci această formă nouă de viaţă impune — ca în toate marile momente naţionale de grea cumpănă — unele mărginiri drepturilor fiecăruia.

Dar aceasta trebue s'o înţelegem cu toţii, că nu sunt mărginiri de drepturi care se întorc împotriva naţiunii, ci sunt mărginiri de drepturi liber consimţite, care sunt făcute pentru a servi naţiunea (vii aplauze).

M'aşi adresa acestui mediu basarabean, cu care întâmplător destinul a făcut să iau contact odată cu debutul meu în viaţa publică, atunci când abia mă întorsesem dela studii din străinătate; mă adresez bărbaţilor cu care am luptat, bărbaţilor pe care-i cunosc de îndelungată vreme, ca să-i asigur că numai în felul acesta trebue să interpreteze marile evenimente istorice la care am asistat. Să fie ei convinşi că nu se părăsesc scopuri, şi să fie încredinţaţi că această formă nouă de viaţă trebuia să vină, mai ales atunci când acei care se socoteau ca înfăţişetori de forţe reale, aveau legături directe sau indirecte cu cei care au reprezentat forţele de dezagregare ale societăţii româneşti şi cari, ca toate asemenea forţe au trebuit să fie puse la punct, în interes naţional, printr'un act de autoritate (aplauze).

Ca organizator în cadrul mediului basarabean chiar eu i-am adus în acest moment testimoniul adevăratelor şi adâncilor mele convingeri: Dinu Simian s'a dovedit un element de elită.

Care ar fi dovada cea mai bună pentru aceasta?

Calităţile lui au fost recunoscute şi de adversari, — fiindcă în viaţa publică care în forme trecute s'a încheiat, nu puteai să aduci prea mult în sprijinul tău testimoniul prietenilor, ci trebuia să apelezi ca să te impui, la aprecierile adversarilor.

Dinu Simian a făcut şi această dovadă, fiindcă într'o luptă de aproape douăzeci de ani a ţinut după el ca umba care nu se desprinde, buna apreciere a adversarilor, cari l-au regretat când l-au pierdut, şi, îmi place să cred şi a foştilor lui prieteni, care o să recunoască şi astăzi calităţile de mare organizator, fiindcă au fost vremuri când pe temeiul acestor calităţi s'au clădit multe şi când cu ajutorul ţărănimii vâlcene, organizată sub stindardul unor credinţe de către Dinu Simian, s'a oprit, la un moment dat — pentruca să întrebuinţez limbajul acelor vremuri — un atac formidabil, într'un moment de luptă acerbă.

Imi place să cred că aceste calităţi îi vor fi recunoscute şi acum, afară numai dacă pustiitorul spirit de sectarism nu contribue ca în ţara aceasta calităţile oamenilor să se recunoască numai atunci când sunt grupate pe clanuri (aplauze).

In sfârşit, domnii mei, Dinu Simian nu îşi risipeşte viaţa numai pentru frumuseţea de a lupta, fiindcă a înţeles că viaţa nu înseamnă numai o atitudine de estet. El nu face artă pentru artă şi nu dă lupta pentru lupta, ci dă lupta pentru un scop ca să se ferească de tristeţea unor bătrâneţi, în care omul nu poate să-şi facă decât bilanţul unor acţiuni sterile.

De aceia ia calitatea lui de luptător şi de organizator se adaugă una, care cred că va fi îndeosebi apreciată în mijlocul dv., aceia de gospodar.

Şi luptătorul şi organizatorul se risipeşte, pentruca în urma lui să lase opere trainice de creaţiune şi de înfăptuire fără de care nu se poate concepe astăzi consolidarea României.

Ne-am împărţit destul, domnii mei, prin idei în cari puţini au crezut şi mulţi le-au speculat. Ne-am împărţit prea mult uneori prin idei cari n'au fost nici ale noastre, nici ale pământului nostru, ci au venit din afară, ca orice marfă de import. Ne-am învrăjbit prea mult, din cauza aplicării unor metode care erau tot atât de străine de sufletul nostru ca şi ideile de import.

A sosit şi pentru neamul nostru un moment de reculegere, un moment în care forţele cu adevărat creatoare, — şi nu sunt prea multe, — forţele înzestrate cu acest spirit de înfăptuire să se poată strânge laolaltă, pentru a lăsa în urma lor o moştenire de realizări cari singure caracterizează pe adevăraţii oameni de stat.

Fiind sub supravegherea şi conducerea lui, ţinutul acesta al Nistrului, Dinu Simian va putea să facă, cu ajutorul nostru şi al dv. al tuturor, dovada acestei calităţi de gospodar, fiindcă după o bună şi dreaptă gospodărie a râvnit norodul basarabean de decenii întregi şi din nenorocire nu a putut până acuma să-şi găsească o dreaptă isbăvire a aşteptărilor lui.

Iată, domnii mei, calităţile reale pe care d. rezident regal le aduce în mijlocul dv.

Fie-i dat ca prin concursul tuturor să şi le poată dovedi, aşa cum a arătat-o în mijlocul nostru.

Pentru ceasul bun, în care îi urez, cu tot sufletul meu, să plece în această luptă, pe care i-o încredinţează M. S. Regele, eu ridic paharul meu (aplauze prelungite şi îndelung repetate, ovaţiuni).

Cuvântarea d-lui general dr. N. Marinescu, ministrul sănătăţii publice şi asistenţei sociale

D. ministru general dr. N. MARINESCU, a ţinut următoarea cuvântare:

Domnilor miniştri, domnule rezident regal, prea sfinţiţi Părinţi, domnilor generali, domnilor,

Suntem astăzi cu toţii la o mare sărbătoare: sărbătorim un popor scump nouă; sărbătorim pe noul lui conducător.

Sărbătorim un popor care deaungul veacurilor a ştiut, împotriva tuturor greutăţilor să-şi păstreze graiul românesc, un popor care s'a oţelit la credinţa noastră străbună creştinească, un popor care a făcut şi va face zăgazul dinspre răsărit al neamului şi ţării noastre.

Sărbătorim pe conducătorul lui, pe d-l rezident regal Dinu Simian care, din înaltă încredere regească a primit această mare îndatorire spre a conduce la o viaţă mai bună acest popor din ţinutul Nistru.

Domnule rezident regal, poporul moldovenesc din ţinutul Nistru este aluatul cel mai bun al neamului românesc (aplauze). El a suferit impresiunea tuturor conducătorilor pe care i-a avut, el a răspuns cu bunăvoinţă la tot ceeace a fost solicitat, a dat tot ceeace i s'a cerut, a dat mai mult decât i s'a cerut, a dat totul, în schimb nu a primit nimic, sau aproape nimic (vii aplauze).

Poporul acesta a răbdat mult. Aceste nenorociri s'au strâns însă şi ameninţă acum nu numai libera lui desvoltare, ameninţă existenţa şi rezistenţa lui.

Dacă mi-ar fi permis să vorbesc de chestiunile de sănătate: starea sanitară în care se găseşte acest popor, bolile care îl macină şi cari s'au înfipt atât de adânc în trupul lui încât rezistenţa lui este ameninţată aceste situaţiuni foarte grave arată cât este de făcut şi mai ales cât aveţi dvs. de făcut.

Nevoi sunt multe. Truda dvs. va fi mare, dar satisfacţia biruinţii va fi şi mai mare, căci veţi învinge desigur, toate greutăţile.

Experienţa şi capacitatea dvs. şi o serie întreagă de calităţi morale, sufleteşti şi intelectuale, asupra cărora d. ministru Ghelmegeanu a insistat îndeajuns, sunt toate garanţii că în înalta demnitate ce vi se încredinţează, veţi fi mai presus decât speranţa şi încredera ce punem în dvs.

Cu aceste sentimente permiteţi-mi să ridic paharul meu pentru sănătatea poporului basarabean din ţinutul Nistrului, pentru domnia voastră domnule rezident regal şi pentru ţara noastră. (Vii şi prelunigte aplauze, ovaţiuni).

Cuvântarea rostită de P. S. Dionisie, episcop al Cetăţii Albe şi Ismailului

P. S. S. Episcopul DIONISIE *a rostit următoarea cuvântare:*

Domnilor miniştri,
domnule rezident regal,

Am venit aici fiind împins de oarecare îndatorire sufletească de a primi parte la această însemnată solemnitate pentru Basarabia dela Nistru.

Aveţi trei ţinuturi cari sunt aproape toate făcute din străjerii marelui Ştefan dintre cari fac şi eu parte. Aveţi ţinutul care este al eparhiei mele, al Cetăţii Albe ale cărui margini dinspre Nistru sunt locuite numai de moldoveni. Vremurile vitregi dacă au fost n'au schimbat ceace s'a făcut de acei înaintaşi cari au trăit înainte de noi.

Am venit aici pentru ca să răspund simţului meu de român, pentru ca să primesc parte la această însemnată solemnitate (aplauze).

Dacă din viaţa mea 50 de ani au trecut sub stăpânire vitregă, apoi aceste solemnităţi pentru neamul nostru şi pentru moldovenii noştri nu erau înainte, fără numai nişte întruniri de plângere şi de jale, dar solemnităţi de acestea, care ar fi răsunat la simţul şi la inimia noastră nu le avem. Bucurii nu am avut, dar am avut în loc de bucurii plângeri şi năcazuri. Aşa că atunci când vedem acum câte ceva pentru neamul nostru, mai ales aci la gurile Dunării şi la gurile Nistrului, înspre Marea Neagră, acestea pentru noi sunt sărbători neobişnuite.

De lucru aici este mult, pentru că ţinuturile cari sunt dela răsărit încolo, cari se meşegesc cu Marea Neagră şi gurile Nistrului, sunt locuite nu de fraţii noştri, cari din vitregia străină şi din împrejurări grele au trebuit, până la anul 1918, să-şi lase vetrele lor străbune şi să se mute în alte părţi. Astăzi vedem comune cari au nume ce sună frumos la simţul şi sufletul nostru, dar acolo nu mai este nici un moldovean. Dacă pe valea Perejului numai vezi un moldovean, acolo numai numele moldovenesc frumos de „Valea Perejului" a rămas; dacă vezi Frumusica veche şi Frumuşica nouă, sunt frumoase la sufletul nostru, dar nu sunt locuite de fraţii noştri.

De aceia, domnule rezident regal, dacă are să calce pe locurile acelea, are să-şi aducă aminte, cum îmi aduc aminte şi eu, că el calcă pe urmele acelea pe care au trăit înaintaşii noştri.

Dacă mă duc la Chilia Nouă văd biserica Sf. Nicolae în pământ, zidită de Alexandru cel Bun; dacă mă duc la Cetatea Albă, văd Cetatea lui Ştefan cel Mare; dacă mă duc la Mănăstirea de lângă Ismail, văd tidgve de oameni adesea ieşite din pământ şi atunci mă gândesc în sufletul meu: nu calc eu aci pe un pământ sfânt pentru noi? Un pământ sfânt unde sunt oasele şi tidgvele celor cari poate au murit în robie, robiţi fiind de dusmanul neamului nostru, stăpânitor pe atunci, turcii?

Aşa că pe locul unde veţi călca să vă aduceţi aminte că nu sunteţi străin acolo şi nu călcaţi pe loc străin, deşi el este locuit de străini (aplauze), dar să ştiţi că călcaţi pe urmele strămoşilor, treceţi peste urmele Marelui Traian, care are şi el „Vadul lui Traian," care merge până în regiunea care acum şi-a schimbat numele de Bolgrad. De ce se spune Bolgrad? Mai bine să fie „oraşul lui Traian" decât să-i rămână numele schimbat de Bolgrad.

Mergi 30—40 de km. numai pe vadul acela al lui Traian. Ar trebui de păstrat acel monument istoric care se găseşte peste drepturile noastre pe acele plaiuri şi ar trebui să se sădească o pădurice pe o parte şi pe alta, cu o şosea pe mijloc, pentrucă şoseaua aceia ar duce drept la comuna Tătărăşti din Cetatea Albă şi ar putea să împreune judeţul Cetatea Albă cu Ismailul.

Tot ce avem din trecut, tot ce mărturiseşte trecutul nostru, trebue păstrat cu sfinţenie de noi şi trebue păzit pentru generaţiile viitoare (aplauze).

Deaceia, în numele Bisericii, din judeţul Cetatea Albă vă aduc salutul, iar din partea mea binecuvântarea cerească, rugând pe Cel Atotputernic să vă dea putere şi sănătate ca să duceţi la îndeplinire tot ce aşteaptă Majestatea Sa Regele şi întreaga ţară dela domnia voastră rezidenţii regali. (Aplauze prelungite).

Cuvântarea d-lui Sergiu Niţă

D. SERGIU NIŢA a spus următoarele:

De mult am părăsit viaţa publică. Astăzi am o funcţiune care îmi impune mai mult să ascult şi să meditez.

Abia 6—7 luni au trecut de când cuvântul Regelui a devenit o mare faptă istorică pentru ţara românească. Abia 7 luni au trecut de când o eră nouă a început în ţara aceasta şi în şapte luni noi, care formăm oarecum opinia publică a acestei ţări, ne dăm seama de realizările enorme care s'au făcut până acum, ne dăm seama de toate transformările, ne dăm seama că astăzi cetăţeanul este lăsat să-şi vadă de treaba lui, nu este pus la alte lucrări, care ar fi străine de sufletul şi de interesele lui.

Astăzi sărbătorim aici o nouă verigă a înfăptuirilor care şi le-a pus în gând guvernul Majestăţii Sale Regelui: astăzi instalăm pe rezidentul regal al Nistrului.

Nistrul, de astăzi înainte, are fiinţă vie, el trăeşte în cadrul intereselor generale ale statului.

Am ascultat cu multă atenţie cuvântările d-lui ministru de interne şi d-lui rezident regal, ţinute cu ocazia instalării. Ne-au spus multe, dar nu ni le-au spus pentru un scop anumit, pentrucă astăzi nu mai au nevoe de voturi; ni le-au spus într'un scop anume, de a fi realizate, de a fi înfăptuite.

Suntem fericiţi că viaţa nouă păşeşte şi în această provincie şi noi basarabenii avem poate o singură dorinţă: ca în viaţa noastră obştească, din toate punctele de vedere să ajungem la înălţimea celorlalte provincii şi a vechiului Regat. Mai multă dorinţă nu avem, nu avem fiindcă, după cum a spus d. ministru al sănătăţii, suntem astăzi într'o stare foarte înapoiată.

In această dorinţă vă zic, domnilor miniştri: bine aţi venit în mijlocul nostru; iar d-lui rezident regal: bun veniţ şi bun rămas în mijlocul nostru! (vii aplauze).

Cuvântarea pastorului luteran Gutkievicz

Pastorul GUTKIEVICZ, a rostit următoarele:

Prea Sfinţite Părinte, d-lor miniştri, d-le rezident regal,

In aceste clipe de mare sărbătoare pentru ţinutul nostru sunt fericit să iau cuvântul în numele cetăţenilor români de origine etnică germană şi în numele bisericii luterane căreia îi aparţin.

Ţara noastră sub cârmuirea înţeleaptă a M. S. Regele Carol II, păşeşte depe acum pe făgaşul unei noui alcătuiri de viaţă în scopul unei depline prosperităţi.

In înalta Sa înţelepciune Majestatea Sa Regele Carol II, a înţeles că pentru înfăptuirea operei măreţe la care a pornit se cere o armonie deplină între toţi cetăţenii Statului. Deaceia a hotărît recentul statut al minorităţilor, care ne integrează cu munca, căminul şi sufletul nostru în pământul, în nevoile şi aspiraţiunile româneşti.

La aceste sentimente noi vom răspunde cu aceiaşi dragoste şi cu întregul nostru devotament.

D-le rezident regal, pătrunşi de greaua sarcină ce o aveţi în ţinutul Nistrului, conştienţi de măreţia celor ce aveţi să îndepliniţi, vă rugăm să contaţi pe sprijinul nostru neprecupeţit. Vom depune munca noastră alături de aceia a tuturor bunilor români.

In acest înalt moment rog respectuos pe d-nii miniştri să fie pe lângă M. S. Regele Carol II, interpreţii sentimentului de profundă şi tradiţională credinţă pe care biserica luterană şi poporul german îl are pentru tron şi dinastia română.

Trăiască Majestatea Sa Regele Carol II şi Dumnezeu să-I binecuvinteze opera. (Aplauze prelungite şi îndelung repetate).

Cuvântarea rostită de părintele M. Glazer, parohul romano-catolic

Părintele M. GLAZER, a rostit următoarele cuvinte:

D-lor miniştri, d-le rezident regal, în numele parohiilor catolice ale ţinutului Nistrului am onoarea a exprima omagiul şi supunerea noastră voinţei M. S. Regelui Carol II, şi salut cu deosebită bucurie pe reprezentantul Regal trimis în provincia noastră pentru organizarea administraţiei într'un chip nou şi radical.

Pot să vă asigur d-le rezident regal că populaţia catolică a ţinutului dvs. formată din cetăţeni loiali, conştiincioşi şi devotaţi, va fi alături de dvs în special clerul va da prinosul lui la opera măreaţă pe care o începeţi.

Clerul creştin văzând aşa de aproape nimicirea fizică a credincioşilor şi lucrurilor sfinte înţelege ceeace zice: „Tua res agitur". Sperăm că noua administraţie ne va aduce indirect şi un ajutor considerabil pentru biserică.

Tronul şi altarul vor să distrugă comunismul ateu. Tronul şi altarul va fi lozinca noastră, a clerului creştin.

Dumnezeu să binecuvânteze opera mare a reconstrucţiei şi pe rezidentul regal. Aşa să ne ajute Dumnezeu (vii aplauze).

Răspunsul d-lui Dinu Simian, rezident regal

D. DINU SIMIAN, luând cuvântul, a răspuns următoarele:

D-lor miniştri,
Prea cinstiţi părinţi,
D-nelor şi d-lor,

Să-mi daţi voe să vă mărturisesc că sunt adânc emoţionat.

Am avut astăzi prilejul să ascult ecouri de prietenie şi poate şi ecouri de apreciere. Amicul meu, d. Ghelmegeanu, ministrul lucrărilor publice, a redat, poate exagerat, ceva din meritele unei vieţi sbuciumate şi frământate, pe care am avut-o; iar d. ministru de interne a binevoit, cu largheţea d-sale, să-mi recunoască oarecari calităţi care au determinat ca să fiu aici Rezident regal al dvs.

Dacă aceste manifestaţii amicale m'au bucurat, permiteţi-mi să vă spun că mai ales cuvintele pe care d. g-ral Marinescu, ministrul sănătăţii, mi le-a adresat, mi-au umplut inima de bucurie şi mi-am zis atunci că oricâtă trudă ai depune în viaţă, vine ceasul când răsplata se dărueşte în plin (aplauze).

Dar emoţia mea este şi mai puternică, fiindcă am impresia că trăesc astăzi o clipă importantă din viaţa mea, dar că trăesc o clipă importantă din viaţa neamului meu.

Când am auzit pe Prea Sfinţitul Episcop Dionisie al Ismailului şi Cetăţii Albe vorbind aşa cum a vorbit, am avut impresia că este purtătorul de cuvânt nu al generaţiei de astăzi, ci purtătorul de cuvânt al unui neam ce nu poate să piară, atâta timp cât va străjui pe plaiurile oricărei provincii ale Basarabiei, Bucovinei, Ardealului sau vechiului Regat credinţa strămoşească şi sentimentele înalte de naţionalism care stăpânesc acest neam.

Domnilor, am îndrăznit să spun că trăim o zi importantă a neamului nostru şi cred că nu greşesc.

Văd aici pe reprezentanţii din Sfatul Ţării acei oameni minunaţi cari, cu sentimentul lor de patriotism adevărat, nu au precupeţit nici o sforţare şi au votat unirea, cum au făcut d-nii Buzdugan, Bogos, Gherman Pântea, Ciobanu, Sergiu Niţă, care a vorbit atât de frumos acum, împreună cu toţi cei care lipsesc dintre noi şi care nu au stat la îndoială nici o clipă să-şi dea adesiunea la unirea cu Patria Mumă.

Iar ceeace este mai frumos şi mai înălţător, este că alături de noi stă d-na Alistar, protectoarea noastră a tuturor şi luptătoarea desăvârşită a Basarabiei.

Dar, d-lor, în acompaniamentul acesta general eu nu mă sfiesc să spun că toată admiraţia mea şi tot devotamentul meu pleacă spre minunata oştire, spre admirabila armată română, care ne-a dăruit unirea.

A spus Prea Sfântul Episcop Efrem, astăzi, că Episcopie, că eu sunt dintr'o familie de neam credincios.

Da, domnilor, cred în Dumnezeu. Ştiu deasemenea că mântuirea neamului nostru nu putea să vină fără ajutorul admirabilei noastre armate (aplauze).

De aceia, permiteţi-mi să termin cu un cuvânt de adâncă recunoştinţă pentru reprezentanţii minunaţi ai acestei armate istorice, a cărei glorie, oricâtă vreme va trece, niciodată nu va pieri.

Să-mi daţi voe să mulţumesc din adâncul sufletului meu d-lui ministru al aerului şi marinei, care a ţinut să fie prezent şi d-sa aici (aplauze).

D-lor, legături de tinereţe şi o sinceră amiciţie nu l-au lăsat nici pe d. ministru Titeanu să stea impasibil la Bucureşti şi a venit şi d-sa în mijlocul nostru (vii aplauze).

Mulţumesc reprezentanţilor minorităţilor pentru cuvintele pe care mi le-au adresat şi pentru încrederea pe care au exprimat-o în noul ritm al vieţii noastre publice şi în solictudinea înaltului guvern.

Şi acum, permiteţi-mi să fac o scurtă confesiune de credinţă.

Domnilor, eu, fiecare pas în viaţă l-am câştigat cu muncă grea, cu trudă de fiecare zi. N'am avut decât un singur protector: dreptatea, răsplata muncii mele (aplauze).

Astăzi, când văd că această răsplată vine din plin, eu nu pot să persecut pe nimeni care va munci cu intensitate, care va munci cu dragoste pentru triumful românismului pe aceste plaiuri (vii aplauze).

Voi ridica altar tuturor energiilor care se vor devota unei bune gospodării, pentruca să dovedim că naţiunea română, aşa de mult hulită de străini, merită să se cadreze între naţiunile cele mai civilizate din lume.

Şi mai presus de toate, voi dovedi, d-le ministru de interne, că atunci când aţi binevoit să-mi încredinţaţi acest ţinut nu v'aţi înşelat.

Eu vă mărturisesc, am avut oarecari ezitări. Dar vă spun că după ce am luat cunoştinţă şi contact mai intim cu sufletul basarabenilor şi cu mentalitatea lor, trebue să vă mulţumesc pentru onoarea pe care mi-aţi făcut-o şi pentru postul înalt pe care mi l-aţi încredinţat.

Fiţi, sigur, d-le ministru de interne, că veţi găsi aici, în Chişinău, un om devotat nu numai binelui public, dar şi operei măreţe pe care actualul guvern înţelege să o realizeze pentru propăşirea patriei române.

Permiteţi-mi să ridic paharul meu în sănătatea fruntaşului dintre fruntaşi, în sănătatea d-lui ministru de interne (vii aplauze).

Trăiască România! Trăiască Majestatea Sa Regele Carol al II-lea. (Asistenţa ovaţionează în picioare).

TELEGRAMA TRIMISA DE D. MINISTRU AL JUSTIŢIEI VICTOR IAMANDI D-LUI REZIDENT REGAL DINU SIMIAN

D-lui Dinu Simian,
Rezident Regal
Chişinău

Regretând că nu pot fi prezent la solemnitatea instalării tale în funcţiunea de Rezident Regal al ţinutului Nistru, ca vechi prieten personal şi ca ministru ce m'am bucurat de preţioasa ta colaborare îngădue-mi să-ţi exprim caldele mele felicitări pentru meritata ta ascensiune şi să-ţi urez din inimă succes în îndeplinirea importantei misiuni cu care te-a investit Inalta bunăvoinţă şi încrederea Majestăţii Sale Regelui.

Ministrul justiţiei
VICTOR IAMANDI

Note biografice

D. Dinu Simian s'a născut în anul 1887. Diplomat al Academiei Comerciale din Viena şi licenţiat al Facultăţii de Drept din Bucureşti.

A intrat în viaţa publică în anul 1919, când este ales deputat independent al judeţului Vâlcea în Adunarea Naţională, care a votat Unirea Ţărilor Surori. A părăsit pentru scurt timp luptele politice şi s'a dedicat exclusiv avocaturei.

Reintrat din nou în viaţa publică, este ales deputat în Parlamentul dela 1922-1926.

In 1927 este ales şeful organizaţiei naţional-ţărăniste din judeţul Vâlcea şi de atunci a făcut neîntrerupt parte din Adunarea Deputaţilor. In 1932 este ales Vice-Preşedinte al Camerei Deputaţilor.

Intră în guvernul Octavian Goga ca subsecretar de stat la ministerul de interne.

Primeşte apoi locul de secretar general în ministerul de justiţie, pe care-l deţine până la 13 August 1938, când a fost numit rezident regal al ţinutului Nistru.

Vizita în judeţ

La ora 17 d-nii miniştri, d. rezident regal şi reprezentanţii autorităţilor au plecat pe şoseaua refăcută de curând spre comuna Străşeni, situată la 21 km. de Chişinău.

La sosirea în comună, înalţii oaspeţi au fost întâmpinaţi de autorităţile locale cu pâine şi sare, cum şi de întreaga populaţie în frumoase costume de sărbătoare. Străjeri şi străjere au oferit flori d-lor miniştri şi d-lui rezident regal.

S'a oficiat apoi un serviciu divin pentru sfinţirea troiţei ridicată în memoria locuitorilor din Străşeni, morţi în marele război.

Inalţii oaspeţi au vizitat mai multe gospodării model din comună. In tot timpul d-nii miniştrii şi d. rezident regal au fost înconjuraţi de populaţia cu care s'au întreţinut, interesându-se de aproape de lipsurile ei.

La ora 19 d-nii miniştri şi d. rezident regal, au părăsit localitatea, întorcându-se la Chişinău.

La ora 21 a fost o impresionantă retragere cu torţe.

Adăpostul de animale S. P. A. din Capitală s'a închis, provizoriu

Comitetul de doamne şi domni care întemeiase şi întreţinea, — cu mijloace personale şi cu modeste ofrande particulare, — adăpostul de animale S.P.A. din str. Maior Sonţu, ne roagă să anunţăm publicul că din motive independente de voinţa sa, acel adăpost a fost închis, spre marea părere de rău a celor cari l-au înfiinţat.

Intrucât acel adăpost, desfiinţat eri, răspundea unei reale nevoi obşteşti (el aduna de pe stradă pe nefericitele animale accidentate, cari îşi făceau agonia ore şi zile întregi, în văzul public, şi dedea, gratuit, azil şi hrană bietelor animale fără stăpân) şi întrucât existenţa lui constituia un mijloc de a preveni turbarea, prin adunarea câinilor vagabonzi, comitetul menţionat a hotărît să înfiinţeze cât de curând, un alt adăpost, mare, şi înzestrat cu tot ce trebuie, după modelul celor din străinătate. O societate de persoane miloase, cari vor contribui din punga lor, s'a şi constituit în acest scop şi nădăjduieşte să înceapă lucrările cât de curând.

Comitetul, mulţumind ziarului „Universul" pentru sprijinul totdeauna acordat, cât şi persoanelor cari l-au ajutat în umanitara sa preocupare, speră să aibă, cel puţin de data aceasta, şi concursul autorităţii municipale căreia, prin construirea ncului adăpost, îi dă un efectiv concurs civilizator.

Pentru orice informaţiuni, în legătură cu activitatea desfiinţatului adăpost sau cu proiectul noului adăpost, persoanele miloase sunt rugate să se adreseze, d-nei Adelia Kay, str. Dr. Felix 27, Bucureşti, (telefon 3.88.33).

Rupere de nori în jud. Constanţa

Un sătean şi doi cai, ucişi de trăznet. — Zeci de păsări înecate

Constanţa, 30 Aug.

Eri dimineaţă, asupra comunei Sarai şi împrejurimilor, s'a abătut o rupere de nori, însoţită de dese şi furtunoase manifestaţii electrice.

Ploaia a durat două ore, în care timp s'au format şuvoaie de apă, care au inundat curţile şi casele oamenilor.

Câteva zeci de păsări şi animale mici s'au înecat, iar din prin arii au fost târâte şi împrăştiate şire de pae şi căpiţe de fân.

VICTIMELE TRAZNETULUI

Printre sătenii cari se aflau la câmp şi cari, goniţi de ploaie, au fugit spre sat, se afla şi Gh. Sava.

Aproape de comună, trăsnetul a căzut asupra căruţei sale, omorând pe sătean şi caii dela căruţă, cari s'au prăbuşit în mijlocul drumului.

Ca prin minune, o fetiţă a săteanului, în vârstă de 9 ani, a scăpat cu viaţă.

Ea a fost găsită de alţi săteni în nesimţire, lângă cadavrul tatălui său.

In urma îngrijirilor date, copila şi-a revenit, dar trăeşte sub impresia groazei şi nu mai aude.

Pagubele provocate de acestă ploaie torenţială sunt mari.

Furtună şi ploaie torenţială în jud. Tighina

Circulaţia trenurilor dintre Chişinău şi Galaţi a fost suspendată

Chişinău, 30 August

O violentă furtună, însoţită de manifestaţiuni electrice, s'a deslănţuit azi d. a. în partea de sud a jud. Tighina.

După furtună a început o ploaie torenţială, cari a provocat mari pagube în toată regiunea, iar în deosebi în preajma liniei ferate Spinoasa—Basarabeasca, de pe linia Chişinău—Galaţi.

Puhoaele de apă, venite din deal, au distrus linia ferată pe o distanţă de 15 km.

Din această cauză, circulaţia tuturor trenurilor dintre Chişinău şi Galaţi a fost suspendată.

Dela Basarabeasca şi Chişinău au plecat la faţa locului trenuri de ajutoare, conduse de inginerii c. f. r., cari de îndată ce apele se vor retrage, vor proceda la repararea liniei.

Se crede că până mâine linia va fi restabilită şi că trenurile vor circula cu viteză redusă.

In ajutorul orfanilor de război

Eforia generală I. O. V. F. L. a distribuit în cursul lunilor Iulie şi August a. c., scule şi unelte de lucru la 22 orfani şi orfane din război, absolvenţi de şcoli profesionale, arte şi meserii inferioare, care urmează să deschidă mici ateliere proprii şi prin aceasta să-şi asigure existenţa.

Valoarea totală a sculelor se ridică la suma de lei 424.878, iar plata transportului, atât a orfanilor cât şi a sculelor pe C. F. R. insumează lei 22.089.

Aceste scule li s'au dat în folosinţă gratuit pe timp de 5 ani, sub privegherea organelor ministerului muncii şi după această dată ele rămân în deplină proprietate, deasemeni fără nici o plată dacă se vor fi arătat destoinici de a le stăpâni mai departe.

FOC MARE IN JUD. CERNĂUŢI

Cernăuţi, 30 August

Sâmbătă după amiază, s'a iscat un foc mare în jud. Cernăuţi, pe aria de treer a proprietarului Ştefan Bedvitchi din com. Malatineţ din cauza unei scântei care a sărit din coşul locomobilei. A luat foc o gireadă neînbălăcită de grâu şi secară.

Din cauza vântului puternic, focul s'a întins cu repeziciune asupra altei girezi.

Din cauza lipsei de apă, ambele girezi au fost mistuite de flacări, până la pământ.

Pagubele sunt de peste o tumătate milion de lei. Recolta nu era asigurată.

Jandarmii din comuna Malatineţ au deschis o anchetă.

ALT FOC

Alt foc s'a iscat în suburbia Caliceanca din Cernăuţi.

Din cauze cari n'au putut fi încă stabilite, a luat foc casa nr. 4. Focul a cuprins acoperişul casei, care a ars complet şi o parte din pereţi.

Intervenind pompierii oraşului Cernăuţi, sub conducerea d-lui maior Panonschi, focul a fost stins. Pagubele sunt mari.

FOC LA HOTEL „REX" DELA MAMAIA

Constanţa, 30 August

Azi, la ora 5 d. a., la hotelul „Rex", dela Mamaia a isbucnit un foc, în partea de jos a imobilului, şi anume acolo unde se află instalaţiile de calorifer.

Focul a alarmat atât personalul cât şi pe pasagerii cari mai locuesc acolo.

Incendiul a isbucnit în camera crematoriului de gunoale şi a luat naştere dela injectorul de focuri care se defectase.

Intervenind personalul de serviciu al hotelului, focul a fost stins, după o jumătate de oră, înainte de a sosi dela Constanţa, pompierii cari fuseseră chemaţi.

La faţa locului au sosit d-nii Traian Antonescu, chestorul municipiului şi col. Munteanu, comandantul legiunii de jandarmi.

Foc provocat de trăznet

Patru răniţi

Sibiu, 30 August

Luni seara, regiunea din jurul Sibiului a fost bântuită de un vânt şi o furtună puternică.

Pe la ora 8 jum., trăsnetul a căzut pe şura din comuna Cristian (Sibiu), provocând un incendiu puternic.

Din ordinul d-lui prefect de judeţ şi sub comanda d-lui căpitan Waler Sabau, pompierii militari s'au deplasat în câteva minute dela isbucnirea focului, la locul nenorocirii, începând acţiunea de stingere. Ei au căutat să localizeze incendiul, luptând cu furia flacărilor şi cu vântul puternic care sufla. Cu toate acestea, trei şure au fost transformate în cenuşe, împreună cu grânele netreerate cari se aflau în două din ele şi cu uneltele plugăreşti.

Două dintre şire, a lui Mihai Kil şi Iosif Grommeier erau asigurate, iar a lui Ion Barteş nu era.

Pagubele se ridică la 150.000 lei.

Operaţiile de stingere au durat 5 ore şi la ele au colaborat cu însufleţire şi pompierii voluntari.

Prin dărâmarea unui zid, a fost grav rănit pompierul voluntar, Iosif Kufleither, iar mai uşor Ion Liphardt, Mihai Sisernes şi soldatul pompier Dorobanţiu.

De remarcat că satul Cristian în mai puţin de două luni a fost pradă a trei incendi.

Negustori daţi în judecată pentru contravenţie la legea speculei

Comisiunea pentru înfrânarea speculei din primăria municipiului Bucureşti, a dat în judecată pe următorii contravenienţi la ordonanţele comunale în vigo